

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J
Time
Committed
Á dělá
convenu

**Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 13.

(413.)

Vol. 18.

satellite **1-416**

Thursday,

July 10,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Nová Evropa

Na Slovensku není 6. červenec státním svátkem jako v Čechách. Zato zde mají řadu jiných svátků. Kdyby bylo po mém, tak bych památku Mistra Jana Husa neslavil pouze v Čechách, ale nařídil bych Evropské unii, aby se tento den povinně slavil ve všech členských zemích společenství.

Vždyť je co slavit, protože se tehdy stalo něco neobvyklého. Jedinec se svým svědomím postavil proti všem světským a církevním autoritám a tím zpochybnil jejich patent na pravdu. Ne nadarmo pak strašil tento intelektuál evropské diktátory v následujících stoletích. Ať již to bylo v době protireformace nebo v první polovině dvacátého století, jak dokládá anglický překlad Alberta a Charlese Boniho Husovy monografie od Benita Mussoliniho vydaný v New Yorku v roce 1929, který mám k dispozici.

Hus strašil i v druhé polovině dvacátého století. Hlavně v jeho rodné zemi. V roce 1967 se na tohoto českého intelektuála z 15. století odvolával na IV. sjezdu Svazu československých spisovatelů Karel Kosík. Píseň od Petra Rady *Kázání v kapli betlémské*, kterou zpívala Hana Hegerová, byla na indexu a když měl být vyzdoben v sedmdesátých letech Husův dům v Kostnici jeho citáty o pravdě, nechal je jistý kulturní pracovník pro jistotu přemalovat bílou barvou.

Čím by strašil Hus dnes? Asi by nestál na straně mocných a bohatých korporací, ale bránil by svobodu svědomí a právo na pravdu. Nedávno v dokumentu *Český sen* prohlásil jeden pracovník reklamní agentury památnou větu: „Když vy v dokumentárním filmu lžete, tak my v reklamě nelžeme.“ Tento výrok pobavil přítomné diváky i mne samotného. Jenže jsme dnes schopni rozeznat pravdu od lži?

Co když státní významnější dostane kontroverzní doktor, který má sice osmdesátiprocentní podporu obyvatelstva, ale zbývajících dvacet procent je proti. Není to právě ten krok k potlačení lidského svědomí? Není to cesta k tomu, aby nám vláda předepisovala, jak se k tomuto problému máme stavět?

Když český premiér významnější bratry Mašiny na jedné straně a při tom jeho ministr vnitra jmenuje ve stejnou dobu do nejvyšších policejních funkcí lidi, kteří byli spojenci s komunistickou policií, přesněji řečeno nastoupili k ní v osmdesátých letech, v době tvrdé normalizace, tak z toho můžeme usoudit, při nejménším, že něco nemyslí vážně. Takové chování by asi také tepal Mistr Jan.

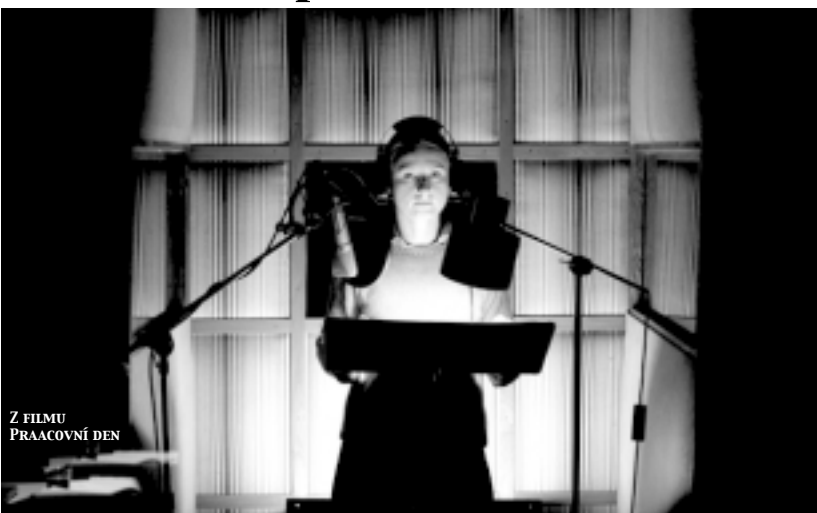
A co by kazatel z Betlémské kaple říkal na novou zeď uprostřed amsterodamského letiště? Kdyby viděl nové bariéry mezi Ukrajinou a Slovenskem? Nekritizoval by také Evropskou unii a Brusel, že chrání bohaté před chudými?

Tak jako se dostal Jan Hus do rozporu s králem Václavem, císařem Zikmundem či nehodným papežem Janem XXIII. (nezaměňovat s Janem XXIII. v dvacátém století), zrovna tak by se dostával do rozporu s dnešními poslanci, primátory, premiéry, prezidenty, soudci..., protože pravda je vždy v napětí s mocí.

Kazatel z počátku 15. století byl svědomím tehdejší společnosti.

Otázkou je, jestli někdo dnes supluje úlohu takového středověkého proroka. Kdo hledá, ten nalezne i jehlu v kupce sena, a tak takovým připomenutím je občas divadlo, občas poezie, někdy film.

Na nedávném Světovém festivalu krátkého filmu v Torontu byl jeden večer věnován evropskému filmu pod názvem *The Neu Europe*. Ikdyž projekce nebyla nejlepší, bylo až nápadné, že všech sedm filmů mělo etikou výpověď. Dva němečtí tvůrci se zabývali právě tím, co moderní svět přináší do našich životů: Osamělost člověka na letišti ve Frankfurtu,

Z FILMU
PRAACOVNÍ DEN

kdy je vše řízeno automaty na jedné straně a na druhé straně vznik nové nezávislé ekonomie, která z této situace těží. Propracovaný systém sběratelů lahvi z odpadkových košů vedoucí k vytvoření nové struktury nezávislého podnikání. Režisér se pokouší vniknout do díry v systému jako *nezávislý průvodce (Freelance Tour Guide)*. Celý film je točený malou kamerou, takže nevzbudí pozornost ostrahy letiště a mohl byt skutečně nezávislý. Zatímco druhý německý film *Ziskání základu* hovořil o situaci ilegálních přistěhovalců z Ukrajiny do Německa, kteří se bojí posílat své dítě do školy.

V rumunském filmu *Vny* můžeme na pár záběrůch vidět několik příběhů: Osamělost švýcarské ženy s mentálně postiženým dítětem, která se zřejmě nikdy nenaučila plavat kontrastuje s rumunským playboyem, kterému toto dítě zůstane jako dědictví, když se žena utopí. Je tento borec jedním z Ceaușescových sirotek, který se opět bude starat o jiného sirotka? A co krásná dívka, která se stará o vyžilého starce? Rodinka, která jezdí k moři a zde konzumuje pivo jako kdyby se nic nezměnilo. Co s ní? Má ještě místo ve společnosti? Během pár minut na několika čtverečních metrech se odehraje tolik příběhů a tolik konfliktů. A přitom z dálky to vypadá jako že pláž u moře je jediné velké mravenišťe.

Španělský film *Padam* zase vypráví o osamělé ženě středního věku, která se nezajímá o nic jiného než o to, jak by se sehnala bezkonfliktního přítele. Když ho konečně nalezne, tak se jedná o cizince, o Chorvata, který je natolik poznamenan občanskou válkou, že idylka se nekoná.

Český film byl zastoupen dvakrát, i když ve filmu *Cargo* to bylo pod novelozelandskou vlajkou. Matka se synem se chtějí dostat za lepším životem na Západ. Místo toho se matka dostane do novodobého otroctví a její desetiletý syn novodobým otrokářem - součástí gangu, který obchoduje s lidmi.

Podle mnohých byl vysoce hodnocen patnáctiminutový snímek Edwarda Feldmana *Denní práce (A Day's Work)*. Na jedné straně vidíme bohatou hollywoodskou firmu, která

hledá hlas zoufalé ženy. Přitom tato firma s nejprofesionálnějšími zařízeními není schopná pracovat s průměrnou technikou, není schopná si najmout překladatele pro svůj projekt, ačkoliv operuje obrovským kapitálem. Na druhé straně je svobodná žena Anna, která žije v paneláku na Praze 5. V den natáčení jí nemá kdo pohlídat dítě. Autobus městské dopravy nejede, před natáčením nedostane ve studiu ani kafe ani vysvětlení, co má dělat, ale předvede ten nejprofesionálnější výkon. Není právě zde ta symbolika pravdy a lži, v které žijeme?

Podobně jako v patnáctém století jsou nám předkládána pochybná dogmata. Nikoliv kvalita, ale průvodní znaky jsou rozhodující - jestli se jedná o bohatou firmu či známou firmu, která z celebrit ji zastupuje, jestli firma dostala nějaký grant, kdo ji sponzoruje, ale jen občas se přijde na to, že je to podvod.

Letos byli lidé v Čechách rozzlobení, že státní svátky 5. července (Cyrila a Metoděje) a 6. července (Mistra Jana Husa) připadly na sobotu a neděli. Žádné volno. Mají pravdu.

Jak jsem řekl, 6. červenec bych zavedl v celé Evropské unii, nejen v Čechách, jako den povinného volna a lidi by se museli nejméně jednu hodinu věnovat otázce pravdy a lži. Během této hodiny by se nesměly prodávat noviny, časopisy, televize a rozhlas by nesměly vysílat zprávy ani reklamy. Dospěli i děti by měli zakázán přístup k internetu. Možná, že by bylo jednodušší vypnout elektrický proud. Jenže pak by zase došlo k populační explozi.

A bylo by to tak špatné, kdyby se jednou za rok rodily DĚTI PRAVDY? Třeba by se z nich stali kazatelé jako Jan Hus, filmaři, básníci, spisovatelé, lidé, kteří by byli svědomím společnosti a Evropská unie by měla povinnost tyto lidi finančně podporovat. Mělo by to tu výhodu, že by na takové stipendium neměl nárok nikdo z těch, co předstírají, že něco umějí. Alespoň v jednom bodě by byla podmínka pravdivosti splněná.

Aleš Březina-Toronto

satellite 1-416

Agreement # 40005374 / Registration # 09089
P.P.L.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Published in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Stěfánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60,

pro ČR 1000 Kč, na Slovensku 1200 SK

PDF elektronicky \$ 22

V ČR a na Slovensku 200 Kč (240 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních letních bohoslužeb je v 10:00. Střední biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Banko. Tel.: 299/242-0635. Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metodě (R.C. Church of St. Cyril and Methodius); 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: M. Verčička. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus); 496 Gladstone Ave., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Libor Švorčík. St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 20. 9. 2008 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 20. 9. 2008 v 17:00. **Montreal:** Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 21. 9. 2008 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish, 4156 Maple Grove Rd.

MILUŠKA PEŘINOVÁ

Tak zvaní obyčejní lidé obyčejně nedráždí naši zvědavost. A i pokud jde o celebrity a historii svých zemí jsme výběroví. Například - jak odhaduje *Dominion Institute* - pouze polovina Kanadánů ví, kdo byl prvním kanadským ministerským předsedou a tři čtvrtiny graduantů kanadských středních škol neznají datum vzniku Kanadské Konfederace...

19. června 2008 zemřela v Torontu ve věku 92 let "obyčejná žena", Miluška Peřinová. Jejich pohřebních obřadů v kostele Sv. Václava o deset dní později se zúčastnilo asi třicet lidí, včetně neteře Milušky, Helenky Robkové, prasynovce dr. Olina Robka, Rev. Libora Švorčíka a Rev. Ladislava Kozáka. Na rakvi zesnulé ležela československá vlajka. Po ukončení obřadů byla hrána československá hymna.

Miluška byla dcerou brněnského obchodníka a Angličanky. Měla dvě sestry a tři bratry, z nichž jeden byl kněz a druhý lékař. Maminka jí umřela, když jí byly dva nebo tři roky. Byla vychována v ústavu Petingeu, navštěvovala gymnázium a některé přednášky na medicíně. Provádala

se za brněnského stavitele Václava Peřinu, který stavěl dálnice a pohraniční opevnění. Činnost, která ho postavila do nepřátelského tábora v očích nacistů, stejně jako později jeho neústupně demokratický postoj v očích komunistů.

Miluška přišla do Kanady z uprchlického tábora v Rakousku, kde její manžel Václav musil - poněvadž byl značně starší než Miluška - čekat další dva roky. První zaměstnání Milušky bylo v domácnosti v okolí Guelphu. Její zaměstnavatel byl tak spokojen s její prací, že se zasadil o přistěhování jejího manžela do Kanady. S oběma jsem se setkal před více než padesátí lety v Torontu, kde Miluška dostala zaměstnání v krajaňské rodině Tůmově. Václav Peřina měl pro svůj věk potřeby najít zaměstnání: nakonec si s Miluškou koupili dům a potom další, o které se Václav staral a pronajímal. Milušce se podařilo dostat zaměstnání jako technička při výrobě vakcín proti obrně v Connaught Laboratories v Torontu, kde pracovala až do odchodu do penze.

I když manželé Peřinovi v Kanadě

nevynikali majetkem, byli jedním ze středisek krajaňského života v Torontu. Miluška byla činná jako sociální pracovnice v Sokolu a Sdružení (hlavně v Dámském odboru) a Václav (italský legionář) v Československé obci legionářské, v níž několik období zastával úřad předsedy, v Masarykově ústavu a Československém národním sdružení. Miluška byla zvlášť citlivým článkem v generačním sblížení mezi generací před Druhou světovou válkou (Buštítkovi, Kargrovi, Koušalovi, Rosenberští, Růžovi, Štarkovi, Tichopádovi, Tvrdňovi, Vávřovi ...) a generací po-únorovou (Peřinovi, Růžena Zemanová, Jeřábekovi, Sahánkovi, Štyrských, Waldauf, Čermák...) Setkávali se ve svých domovech, často u Peřinů.

Někdy šest let před svou smrtí Václav Peřina přišel nejdříve jednou nohu a potom o druhou. Nakonec z postele nevstával a potřeboval pomoc ve dne i v noci. Peřinovi byli v podstatě ostakáni na Miluščin plat. Jejich příjem stačil na ošetřovatelku během dne. V noci, o víkendech, bez svátků a bez dovolené se o svého manžela starala Miluška, která během dne pracovala v laboratoři. Měsíc za měsícem. Rok za rokem... Až je rozdělila smrt.

I po smrti Václavově zůstal Miluščin domov oázou nezištného přátelství, kde našla přechodný domov řada lidí, kam se přicházeli potěšit ti z nás, kteří ještě putovali po této zemi. Až přišel den, kdy Miluška už nemohla zůstat sama. Byla přijata do *White Eagle Residences*, opatrovny se silnými polskými kořeny, kde dožila svůj život. Zpočátku měla hodné návštěv. Nemoc a smrt zúžila jejich kruh jen na několik: Vlasta Tichopádová, Táňa Sahánková, Halina Nováková, Rev. Kozák, Rev. Švorčík...

Byl jsem svědkem Miluščina života i její pouti na druhý břeh. Byla příliš ponořena do života, než aby byla světicí. Měla temperament bojovnice a svoji hlavu. Ale srdce tak dobré, jaké na této zemi nenajdete. Pravděpodobně se pokládala za obyčejnou ženu. Ve škále mých hodnot neznám celebrity, která žila cennější život než Miluška Peřinová.

Josef Čermák

Kalendář

20.7.2008 (ne) 11:00
Slovenský deň
Chorvatský park - Karlovac
1860 Thompson Rd.
Milton, Ontario

27.7.2008 (ne) 12:00
Annual Slovak Family Day Picnic
Sts. Cyril & Methodius Church

16.8. (so) 11:00
Jarmok slov. kulturného spolka
1720 Barbertain Rd., Mississauga

24.8. (ne)
Slovenský piknik v Ottawě
(613) 722-7933

21. 9. (ne)
Plastici v Torontu

17.-19.10.2008
Na skle maľované
Slovenská mladá scéna
647/838-7794

25.10. (so)
Slovenská skupina
DESmod v Torontu

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Patrimoine
Heritage canadien

Kanadská mozaika: CESTOVÁNÍ DO KANADY - UŽITEČNÉ INFORMACE

Nastaly teplé letní měsíce a řada z vás se chystá na cesty do zahraničí, možná právě i do Kanady. Připravili jsme pro vás krátké shrnutí nejnepatnějších informací o cestování do země javorového listu spolu s odkazy na webové stránky.

Podmínky pro vstup
Od 1. listopadu 2007 občané České republiky již pro návštěvu Kanady nepotřebují návštěvnická víza pro krátkodobý pobyt. Délku období, po které budete moci krátkodobě pobývat v Kanadě, určí úředník v místě vašeho vstupu na kanadské území. Pokud nebude stanoveno jinak, je povoleno k pobytu platné 6 měsíců od data uvedení na vstupním razítku. Při vstupu dále musíte být schopni prokázat přístup k dostatečným finančním prostředkům (výpis z účtu/karta/hotovost) na celou dobu vašeho pobytu a rovněž byste měli být připraveni předložit zpáteční letenku nebo rezervaci na cestu zpátky do České republiky (případně do jiné země, na jejíž území jste oprávněni vstoupit). www.cic.gc.ca

Pas
Cestovní pasy České republiky musí splňovat požadavky Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) na cestovní pasy se strojově čitelnými údaji (viz stránka Ministerstva vnitra ČR <http://www.mvcr.cz/rady/navody/doklady/index.html#plateop>).

Doba platnosti vašeho pasu musí přesahovat předpokládanou dobu vašeho pobytu v Kanadě. Pasy bez strojově čitelných údajů, byť s kanadským vízem, nejsou akceptovány.

Cestování dětmi
Pokud cestuje do Kanady vaše dítě samostatně, musíte mít s sebou strojově čitelný pas, písemný souhlas obou rodičů s vycestováním (musí být v angličtině nebo francouzštině a notářsky ověřen, vzorový dopis viz http://www.voyage.gc.ca/main/before/faq/children_travel-en.asp#2)

finanční prostředky nebo oficiální potvrzení od osoby (v angličtině nebo francouzštině), která jej bude na letišti vyzvedávat (pozvání i závazek finančního zabezpečení) a zpáteční letenku (rezervaci). Doporučuje se rovněž potvrzení školy o uvolnění z výuky, pokud se jedná o cestování během školního roku. Výše zmíněný souhlas je nutný i v případě, že s dítětem cestuje pouze jeden z rodičů. Při cestování s dítětem musí mít buď oba strojově čitelné pasy nebo musí být dítě zapsáno oficiálním způsobem (úřední strojový zápis) v pase rodiče.

Vracení spotřebních daní ze zboží koupeného v Kanadě
Od 1. dubna 2007 se daně při nákupu zboží v Kanadě již nevrací, viz <http://www.cra-arc.gc.ca/E/pub/gi/notice221/notice221-e.pdf>.

Dovoz potravin a alkoholů
Obecně je zakázáno dovážet do Kanady rychle se kazící potraviny, zeleninu, ovoce, maso a mléčné výrobky. Pro svou vlastní potřebu si můžete přivést pouze potraviny konzervované. Do Kanady můžete dále bezcelně přivést 1,5 litru vína nebo 1,14 litru tvrdého alkoholu nebo 24 x 355 ml piva v plechovkách (8,5 l). Detailnější informace najdete na stránkách Canadian Border Services Agency. www.cbsa-asfc.gc.ca/general/other_sites/laws-e.html

Dovoz zvířat
Pro psy a kočky potřebujete veterinářem ověřený certifikát potvrzující, že zvíře bylo očkováno proti vzteklině, a to nejdříve rok před vstupem (ne však méně než jeden

měsíc). Zvíře musí být v dobrém zdravotním stavu. www.inspection.gc.ca/english/animal/health/import/petsse.shtml

Mezinárodní řidičský průkaz
Na půjčení auta v Kanadě vám musí být nejméně 21 let (někdy se vyžaduje dokonce 25 let), musíte mít kreditní kartu a platný mezinárodní řidičský průkaz. Mezinárodní řidičský průkaz není podmínkou, ale některé půjčovny ho mohou vyžadovat, proto se obecně doporučuje.

Elektrické spotřebiče

Rozvodná síť v Kanadě pracuje s odlišnými parametry (110 V, 60 Hz) a zástrčkami (dva nožovité konektory namísto evropských kolíků). Je proto nutné opatřit si elektrický transformátor a zásuvkový adaptér, který lze koupit v Kanadě v obchodech specializovaných na elektroniku nebo zapůjčit v hotelu. Další užitečné informace o cestování do Kanady jsou na stránkách kanadského velvyslanectví www.canada.ca a na stránkách Ministerstva zahraničních věcí ČR www.mzv.cz.

Kanada na festivalu v Karlových Varech

Na letošním 43. mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary, jenž proběhl od 4. do 12. července, se představily čtyři kanadské filmy a dva filmy v kanadské koprodukcii. *Můj Winnipeg (My Winnipeg)* českému publiku známého režiséra Guy Maddina je dokumentárním portrétem jeho rodného města, jenž se snoubí se subjektivně hravým filmem. Maddin zachycuje specifika svého rodiště s okouzlěním, ale i rozhořčením. Lokace Winnipegu, manitobského prérijního města, se promítla například do množství náměsíčníků či do vyloučení z hokejového NHL. Matthew Klincok přijíždí s úspěšnou komedií *Hank and Mike*, která byla pro českou distribuci zakoupena společností *Aerofilms* a v kinech poběží od srpna. Dvojice Hank a Mike pracuje jako velikononoční králíci pro Velikononoční korporaci, kde jednoho dne dostanou výpověď. Následuje návštěva úřadu práce, ale i test síly jejich přátelství. Ve snímku kombinujícím absurdní povolání a reálný život se představí v hlavních rolích scenárista filmu Paolo Mancini a Thomas Michael. Hrdina dalšího snímku *Amal* nás provede po Dillí, divák nasaje atmosféru rušných ulic i orientálních zákoutí a nahlédne do prostředí různých společenských vrstev. Tento příběh režiséra Richieho Mehty rozprostřený na pomezí pohádky a sociálně laděné morality je vyprávěn s odzbrojující přímocarostí. Posledním kanadským snímkem je *This Beautiful City (Tohle krásné město)*. Režisér Ed Gass-Donnelly čerpal námět z vlastní divadelní hry a film získal ceny za nejlepší herecké výkony pro Aarona Poolea a Caroline Caveovou. Zaměřuje se na pěti hrdinů ze současného Toronta, jejichž osudy se postupně začínou propléhat. Kanadské koprodukční snímky, které byste si rovněž neměli nechat ujít, jsou *2D or not 2D*, surreální animovaný film Paula Driessena v koprodukcii s Nizozemskem a mysteriózní thriller *Pýchavka* Nicolase Roega. www.kviff.com

Kanadská mozaika 27/08 Vydává kanadské velvyslanectví v Praze

Standa Sedlak
Tatiana Janovskaia
Jaroslav Soukhanov

Gallery Hittite

107 Scollard Street, Toronto
(416) 924-4450
July 4 - June 30, 2008
Wed - Sat: 12 - 6 pm

Standa Sedlak, Photo
www.standasedlak.com

AMERICKÉ
DIMENZE

STŘEŽNÍ ÚŘAD PRO JADERNOU BEZPEČNOST
Společnost, Senovážná nám. č. 9, Praha 1
si vás dovoluje pozvat na výstavu fotografií a obrazů
George Jití Mráz - Imprese západu
Hana Mrázová - Kanadská příře
Martin Mráz - Vraký

Výstava je otevřena po-pá 8:00 hodin - 17:00 hodin
02.07.2008 - 28.07.2008

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
6. 7. 2008 v 13:53
Příští číslo vyjde:
24. 7. 2008**

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077,
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodi,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3,
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/563-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martineck, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr Munk

Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

MEDICAL AND RELAXATION TREATMENTS MASSAGE THERAPY HOT STONE TREATMENT

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.
AT**

**TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE, HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU AID.**

**NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY
KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!**
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce

**Kanadsko-česká
obchodní komora
CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE**

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Josef Lněnička: Romantický zloděj

V osmačtyřicátém jsem dostal k narozeninám od jedné dívky nečekaný dárek - stříbrnou propisovací tužku, která tehdy byla novinkou. Dárek jsem si hlídal. Tužku jsem nosil v malé kapsičce saka, vpředu - stále na očích. Asi za tři měsíce se konala v Praze velká událost - všesokolský slet. Při jízdě tramvají na Strahovský stadion jsem učil, že se o mne trochu opřel jeden muž. Přičítal jsem to kolbání tramvaje plné lidí. Až na stadionu jsem přišel na to, že se mi z kapsičky saka ztratila má stříbrná tužka. Byl jsem z toho několik dnů smutný než jsem ji oželel. Měl jsem také jiné starosti. Dostal jsem se do vězení. Otevřeně jsem se postavil proti komunistickému režimu. Takových bylo ovšem na tisíce.

Jednoho dne k nám přidal muže, na první pohled skutečného frajera. Byl to vysoký štíhlý muž tmavých vlasů, velmi pohledný. Za krátko jsme se od něho dozvěděli, že byl zatčen se svou snoubenkou proto, že nikde nepracovali, chodili volně po Československu a nocovali na různých místech. Peníze prý nějaké měli, i když neuváděl kolik. Za dva dny jsme poznali jeho snoubenku na dvoře věznice. Byla to velmi krásná dívka. K Frantovi se hodila jako ulitá. Desítky mužů po ní na dvoře „šilhalo“. Mezi jinými ženami byla velmi nápadná postavou a

půvabným velkým popsím.

Oběma nebylo nic prokázáno, žádný trestný čin. Zadržení byli pro podezření z příživnictví, protože nepracovali. A František že je romantický zloděj. Připis o zadržení mi dal Franta přečíst.

Po několika dnech vzali Frantu na dvůr skládat uhlí, potom uklízet - zametat dvůr a pod. Jednoho dne, když práce pro Frantu nebyla, přišel za mnou, že by mně chtěl něco říci. Souhlasil jsem. Sedli jsme si stranou a Franta začal: „Narodil jsem se v Příbrami. Byli jsme běžná rodina. Mám mladší sestru. Dnes je jí 17. Jmenuje se Alžběta a narodila se slepá. Lékaři to hned nezjistili, asi po šesti týdnech na to přišli rodiče. Alžběta vyrostla a je velice chytrá. Máme ji všichni moc rádi. Rodiče ji odmítali dát do slepeckého ústavu. Byli zde babičky, dědové, nikdo nechtěl ani slyšet, že by měli Alžbětu dát někam z domova, neboť doma měla všemožnou péči. Zнала každého podle hlasu, v domácnosti prostě chodila všude sama, brával jsem ji často ven. Velmi jsem si sestřičku oblíbil a ona mne. V pozdějších letech při rentgenu v nemocnici zjistili, že má u mozku velký nádor, který je příčinou její slepoty. Operace v její situaci byla naprosto nemožná. O jejím stavu vedli lékaři, a nejen oni, velké polemiky. Úvahy byly různé, vznikaly pochybnosti, nevedlo to k žádnému řešení.

Jednoho dne ráno Alžběta vstala a najednou začala tleskat, smát se a hned zase plakat: „Franto, já tě vidím!“ Vrh jsem se k jejímu lůžku. Pošlářka měla zmáčené jakousi tekutinou. Ten její náhod praskl. Tekutina vycházela ušima i ústy. Ale Alžbětě se vrátil zrak. Viděla jasné své okolí, viděla domov, přírodu, slunce. To si neumíš představit, co jsme doma všichni prožívali za chvíle radosti a štěstí. To si nedovedeš představit. Celé okolí se k nám na Alžbětu chodilo dívat. Přijeli i lékaři povídat si s ní. Zpočátku musela nosit tmavé brýle, zejména za slunečných dnů.“

Když Franta dopovídal příběh své sestry Alžběty, dodal: „Je nás zde na světlině zavřených šest, nevezal jsem tě stranou jen tak náhodou. Ty jsi byl před dvěma lety na Vsesokolském sletu a něco jsi tam ztratil, vid’?“ Překvapeně jsem odpověděl, že mi někdo ukradl stříbrnou tužku. „Tu jsem ti čmajznuj já. Mám ji zde - ve vězeňské kanceláři. Až mě pustí, zařídím, aby ti byla předána. Víš, on ten prokurátor měl pravdu, kradu jen tak z romantiky.“

Skutečně, Franta Vitásek splnil slovo - tužka mi byla předána s mými věcmi. Potom jsem měl soud i já a tužka propadla ve prospěch státu. ***

Petr Chudožilov: Důvod k připitku

Počet lidí, kteří v roce 2005 ve Švýcarsku přišli o život při dopravních nehodách, se podle právě zveřejněné úřední statistiky snížil ve srovnání s předchozím údobím o plných dvacet procent, desetiprocentní úbytek byl zaznamenán také u těžce zraněných. Za hlavní příčinu tohoto potěšitelného vývoje je považováno snížení tolerovaného hladiny alkoholu v krvi řidičů: povolená hodnota od 1. ledna 2005 klesla z dosavadních 0,8 na 0,5 promile. Policajti, chodící a nakonec i řidiči samotní mají důvod, aby pozvedli skleničku k radostnému připitku, nařikav ovšem počali hospodšit, zejména ti na venkově, neboť upadající konzumace alkoholu způsobila fatální pokles tržeb. V některých vinařských oblastech zoufal majitelé restaurací, hospůdek a barů vykročili doposud neobvyklým směrem: host, který přebral může jet domů taxíkem na účet podniků.

Alkohol, především však červené víno, je jedním z nejvelkorysejších božích darů. Bezdůvodně nechat stát nedopitou skleničku považují za zvláště zavrženíhodnou formu hříchu. V někdejších Československu jsem se však před jízdou autem alkoholu raději nedotkl ani pohledem, neboť jsem byl připočítáván k té části obyvatelstva, již totalitní režim upíral i ten úplně nejmenší projev lásky a tolerance. Roli hrálo i to, že po zákazu možnosti žít ve psaním jsem jeden čas usedl za volant nákladáku a propití řidičského průkazu by se bylo rovnalo ztrátě živnosti, na jejíž plody byly odkázány moje čtyři děti.

Švýcarsko mi v tomto ohledu hned od začátku tak trochu připadalo jako útulná čekárna před vchodem do ráje. Policajti si sice tu a tam také zastavili řidiče a nenápadně vyzvídali, zda snad něco pil, ale většinou se spokojili gentlemanským ujištěním: „Jo, dvě sklenky červeného k večeri, nic víc!“ Pokořující dechání do tubičky bylo nutno jen v případech, kdy všechno bylo jasné na první pohled; kalný zrak, páchnoucí dech, tvrdý jazyk, vratký krok. Došlo-li z

někakého důvodu přece jenom k měření, do 0,8 promile bylo všechno v pořádku, s tou podmínkou, ovšem, že řidič nezavinil nehodu. Tohoto velkého švýcarského výdobytku jsem si po mnoho let vášnivě užíval, několikrát dokonce i zneužil, ale vždycky jsem měl štěstí, nikdy jsem neboursal, nikdy mě nechytli. Jednoho jásavého rána jsem pochopil, že svatý Kryštof, patron automobilistů, se na to už nebude chtít dál koukat, statisticky vzato jsem teď na řadě. Zašel jsem do své pojišťovny a smluvně se zavázal při jízdě autem udržovat nulovou hladinu alkoholu.

Kromě desetiprocentní slevy z pojistění každý rok mě svatý Kryštof odměnil maličkým, ale zato velice humorným zázkamem. Psal se rok 1990, i nejzatvrzejší pesimisté počínali věřit, že československá policie nadále už nebude moci beztrestně páchat cokoli se jí zamane. Omylem jsem projel zakázanou zkratkou ke smíchovskému Andělu, ve zpětném zrcátku jsem okamžitě zaregistrovat, že za mnou vyrazila policejní volha. Řídil ji kapitán, velitel vozu disponoval hodností majora, tvářili se kyselé, počítám, že původní odbornost to dopraváci nebyli. „Požil jste, pane řidiči, před jízdou alkohol?“ zeptal se major, když jsem pokorně zaplatil dvě stovky pokutu. „Požil, ale jen tak maličko.“ zalhal jsem z nepochopitelného úradku, čistě pro potěšení. „No tak to nám teda tadyhlecně pěkně dejchnete,“ rozveselili se policajti. „To nemá cenu. Dyt’ já vopravdu jen tak trošičku. Kapku! Tam nic nenajdem,“ udělal jsem velké prosící oči. Tyátr trval dobrou čtvrt hodinku, smlouval jsem, odmouval, schválně foukal mimo náustek, policajti už skákali radostí, že si mě odvezou na vokrsak. Nakonec jsem jim přece jenom vyhověl. „Dyt’ jsem vám vod začátku říkal, že tam nic nenajdem!“ řekl jsem policajtům, zklamáním negativním nálezem, a drže jsem se rozesmál. Zasyčeli zlostí, zezelenali, vypařili se jako smrad. Byl to skvělý důvod k připitku!

25.3.2006

Psáno pro Český rozhlas 6. Otištěno s vědomím autora.

Jakubisko se za Bathory dočkal

„Šeku kvality“ a potlesku

Hosté karlovarského festivalu se ptali už loni, ale marně: Bathory, nejdražší film v historii české kinematografie, měl premiéru až letos. A humbuk, který událost druhého dne letošního ročníku doprovázel, tomu odpovídal.

Velký sál Thermalu praská ve švech, koncentrace celebrit je nevidaná. Všichni chtějí jedině: konečně vidět, jak mág československého filmu, režisér Juraj Jakubisko, naloží s pikantní legendou o hraběnce, co se koupe v krvi panen.

Jako by platilo, že kdo neviděl Bathory, ten jako by nebyl. Do rudých sedaček zrekonstruovaného kinosálu postupně zasedlo široké spektrum festivalové smetánky - premiérem Mirkem Topolánkem počínaje, Gábinou Osvaldovou či Miroslavem Táborským konče.

Evropský historický film solidního střihu, v němž Juraj Jakubisko až dojemně obhazuje hrdinku, ale zapomíná na sebe. Jako by krotil svou životní snahu a schopnost naplňovat úžasem, více vysvětluje, což je kletba koprodukcí. Občas se mu látka rozteče až do seriálové šíře, výtvarně obrazy stojí nad popisnými dialogy a Karel Roden vysoko nad zahraničními hvězdami. Každá koruna z utracených tří set milionů je znát, i vzdorovitost a vyčerpávající pracnost celého projektu, ale hravá lehkost vyprávěče ztěžkala. Pár scén se stopou humoru připomene Jakubiska v nejlepší formě, ovšem na bezmála půltřetí hodiny je jich málo. Není to rozhodně prohra, ale k vítězství by Bathory potřebovala důslednější dramaturgii, sevřenější stavbu a v neposlední řadě jedinečnější hudbu.

Než se v sále zhaslo, odehrála se ovšem na podiu ještě jedna důležitá akce: předání Ceny za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii alias „šeku kvality“, jak trofej trefně pojmenoval Marek Eben.

Adresátem přitom nebyl nikdo jiný, než sám Jakubisko. Ovace ve stoje se sice nekonal, satisfakcí dojatému režisérovi nicméně mohl být dárek v podobě brilantně sestřihaného miniprofilu z dílny Jana Matlacha.

V děkovné řeči se Jakubisko držel věty, kterou později přednesla i jeho žena, producentka Deana Horváthová-Jakubisková, totiž že „klobásky mají být dlouhé a řeči krátké“. Vděk vyjádřil všem od přátel po sousedy, ale hlavní díky patřily právě jeho manželce a múze Deaně.

„Nebýt jí, seděl bych teď možná někde v kamrlíku a maloval obrazy barvami místo světle, jako to dělám teď“, přiznal režisér a krátce zavzpomínal i na svého dlouholetého přítele Federika Felliniho.

„Nenáviděl televizi, tvrdil, že krade filmu duši. Věřím, že dnes by ji vzal na milost. Digitální technologie jsou tak dokonalé, že se s nimi dá čarovat ještě víc než s klasickým filmem. Bude se ji snažit využívat tak, abych rozvíjel své sny a vaši fantazii.“ zakončil Jakubisko, který cenu za mimořádný přínos rozhodně nebere jako povel. Děkujeme, odejděte.

Ostatně Jakubisko skutečně ihned po děkovné řeči neodešel. Na podium ho totiž přispěchala podpořit i část jeho mezinárodního štábu. Největší odezvu sklídil příchozí Karla Rodena a Deana Horváthová-Jakubisková.

Před plátnem, ze kterého svou zdravotní z Los Angeles rozverně pronesla i představitelka titulní role Anna Frielová, dále stanuli i kameraman F.A.Brabec, kostýmní výtvarnice Jaroslava Pecharová či herci Jiří Mádl a Jaromír Nosek.

Pak už následovalo projekce zhruba dvě a půl hodiny dlouhého velkofilmu. Jak jej přijalo náročné karlovarské publikum? Dlouhým a vytrvalým potleskem.

Tereza Spáčilová, IDNES.cz - Nova

Smetanova Má Vlast v Torontu

Osmičkové roky jsou mezníky v historii Československa. Letos oslavíme 40 let od *Pražského jara* a připomeneme si invazi sovětských okupačních vojsk (včetně států Varšavské smlouvy) a přitom také 90 let od zrození Československa.

Tyhle historické skutečnosti byly podnětem k tomu, aby velký příznivec české hudby dirigent Kerry Stratton naplánoval na zahajovací koncert nové sezóny *Mou Vlast* od Bedřicha Smetany.

Koncert se bude konat 18. září 2008 ve 20 hodin v *Torontském centru pro umění* na severu Yonge Street (dříve Ford Center, 5040 Yonge St.). Je to premiéra této skladby pro *Torontskou filharmonii* (nezaměňovat s *Torontským symfonickým orchestrem*, který sídlí v *Roy Thomson Hall*) a koncert se bude konat pod patronací generálního konzulátu České republiky.

Informace a lístky je možno obstarat na tel.: 416/499-2204. Celá sezóna osmi koncertů, které dává Kerry Stratton se svým orchestrem je zajímavá a listopadový koncert například bude mít na programu skladbu Bohuslava Martinů *Memorial pro Lidice* a Beethovenovu *Devátou symfonii s Ódou na radost*. Milovníci hudby ví, že koncertní hala (*George Weston Recital Hall*) na severu Yonge Street je akusticky nejlepší v Torontu.

A pro mladé milovníky hudby i ty naše starousedlíky, Kerry Stratton bude zahajovat příští ročník našich večerů hudby 14. září 2008 právě přednáškou s hudebními ukázkami z *Mé Vlasti* Bedřicha Smetany (jako příprava na jeho velký koncert 18.9. 2008).

Přednáška bude v hale kostela sv. Václava 14. 9. v 17 hodin jako zahajovací večer cyklu *Nokturna ve městě*. (celý program cyklu najdete v příštích číslech Satellitu). Oficiální sponzoři na koncert *Mé Vlasti* jsou vítáni. Info v redakci.

M. Krajný

Krajané a exil: 1948 a 1968

Vážený pane, vážená paní

rádi bychom Vás informovali o zajímavé akci, která se bude konat letos v září v Praze.

Mezinárodní koordináční výbor zahraničních Čechů navazuje na Týdny zahraničních Čechů, pořádané v Praze letech 1998, 2000, 2003 a 2006 a ve dnech 16.-17. září 2008 bude pořádat v Praze konferenci „Krajané a exil: 1948 a 1968“. Konference se uskuteční za podpory Ministerstva zahraničí ČR a ve spolupráci s Univerzitou Karlovou.

Setkání je inspirováno osmičkovými výročími letošního roku a nabídne možnost nahlédnout exilové vlny, způsobené politickými událostmi let 1948 a 1968, pohledem historiků, ale i pohledem zahraničních Čechů a pamětníků. Je pravděpodobné, že diskuse zcela jistě přesáhne téma konference a dotkne se i jiných témat, souvisejících s krajanami a zahraničními Čechy. Jednání bude probíhat v prostorách Rektorátu Univerzity Karlovy, Ovocný trh 3, Praha 1, od 9.00 do 17.00 hodin. Připravuje se i doprovodný program, jehož součástí bude např. vystoupení krajanů folklorního souboru, návštěva Ústavu pro studium totalitních režimů atd.

Chceme Vás touto cestou požádat, abyste tuto informaci jakýmkoliv Vámi zvoleným způsobem rozšířili mezi své členy. Především účast a zájem vystoupit na konferenci mohou účastníci potvrdit na adrese: MKVZČ, K Zahrádkám 1289/4, 155 00 Praha 5, Česká republika, nebo na e-mail info@zahrancinicesi.com. K potvrzení účasti je možné použít registrační formulář, který je publikován na adrese: www.zahrancinicesi.com. Na této adrese jsou k dispozici další podrobnosti ke konferenci.

Generální konzulát České republiky

Consulate General of the Czech Republic

2 Bloor St.W., Suite 1500

Toronto, ON, M4W 3E2

toronto@embassy.mzv.cz, www.mzv.cz/toronto

ARTICO artists in connection is proud to announce
the combined exhibition featuring
Laura Minkensky Vertical Horizons
and
Sian Gordon Weather Permitting

Location:
Rivoli Lounge
334 Queen St. W.
Toronto

July 6th - August 2, 2008
Public Reception: Sunday, July 13, from 7 to 11 p.m.
Musical Performance by: **Ian Hahn**
www.VRVgallery.com/ARTICO

Omni TV Nova Visé H.O.T. Prague Fine Foods Rivoli ARTICO

Jan a Vlasta Waldaufovi oslavili 50. výročí svatby

K osmičkovým datům, která si tento rok připomínáme, můžeme přiřadit další významné výročí, tentokrát šťastné. Dne 21. června 1958 uzavřeli sňatek Jan Waldauf a Vlasta Tichopádová. Letos tedy slaví zlatou svatbu.

Těch padesát let Waldaufovi spolu čelí všemu, co život přináší, ale zároveň jsou oba opěrným sloupem celého krajanového života. Jsou nerozlučně spjati s historií Čechů a Slováků v Torontu.

Během oslav dne 22. června při zvláštní mši svatě obnovili svůj svatební slib před P. Liborem Švorčíkem, který jim dal požehnaní a poděkoval za padesát let práce pro farnost Sv. Václava i pro celou krajanovou komunitu. Totéž přišli na halu farnosti oslavit a vyjádřit členové rodiny, Sokolové, přátelé a známí. Waldaufovi např. byli celá léta velmi činní v Sokole, Jan je významným činovníkem Sokola Toronto i Sokolské župy kanadské

HISTORICKÁ FOTOGRAFIE Z ROKU 1958

(nedávno vydal o Sokolu knihu *Malé dějiny velké myšlenky*), při farnosti Sv. Václava, a v Českém a Slovenském sdružení. (Na kolika Sletech oba cvičili? Kolik jen pesů Vlastička zorganizovala, kolik předtančení choreografovala? Kolik odborné účetnické práce Honza věnoval pobočce a ústředí ČSSK?)

Waldaufovi, kterým to sluší dnes tak jako na svatebních fotografiích z r. 1958, jsou důkazem o blahodárnosti sportu a sokolování.

Popřejme jim všichni, aby spolu a mezi námi užili ještě mnoho dobrých let!

B. Sherrifová

Finanční

Kursovni lístek

100 Kč	6,93 CDN \$
100 SK	5,43 CDN \$
1 CDN \$	14,43 Kč
1 CDN \$	18,41 SK
1 US \$	1,02 CDN \$
1 EUR	1,64 CDN \$
Toronto Star - 5. 7. 2008	

1 CDN \$	14,90 Kč
1 EURO	23,82 Kč
100 Sk	78,71 Kč
1 US \$	15,16 Kč
CNB - 4. 7. 2008	

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com
www.onlinetv1.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí
premierové komedie režiséry Karin
Babinské

PUSINKY

roadmovie o třech dívkách, které se nedostaly na vysokou
a tak si vymyslely supercestu do Holandska - pracovat
na farmě, louky, krávy, a krásný život při cestování.

Všecko je však hrozně zamotané a nakonec to dopadne jinak.
Dále uvádíme filmy:

ŠKODNÁ - napínavé vyšetřování vraždy v sázkové kanceláři
HODINA KLAVÍRU - film s B.Polívkou a P.Liškou

CESTA DO VÍDNĚ A ZPÁTKY - komedie o setkání s bývalou láskou
Krátké komedie s oblíbeným hercem Miroslavem Donutilem
v programech

3 + 1 S MIROSLAVEM DONUTILEM NA RŮZNÁ TÉMATA
a poslední část příběhů lidí, kteří utíkali za svobodou

PŘÍBĚHY ŽELEZNÉ OPONY 31 - 39

A nakonec oznamujeme radostnou zprávu pro ty, kteří mají rádi starší televizní
seriály, uvádíme následující ve výborné obrazové a zvukové kvalitě:

ARABELA 1 - 13 (1977)

TAKOVÁ NORMÁLNÍ RODINKA 1 - 8 (1971)

CHALUPÁŘI 1 - 13 (1975)

NÁVŠTĚVNÍCI 1 - 15 (1983)

Vyzádejte si bližší informace.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a
zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videocanada.com

www.videocanada.com

<http://www.videocanada.com>

Denní kronika

3.7.2008

Češi žijí déle, stoletých přibývá

Praha - mfd/Lucie Frýdecká/Alena Zvěřinová-Zemřela poslední Češka, jejíž rok narození začínal osmnáctkou. Marie Kráslová z jižních Čech se narodila 13. listopadu 1898 a zemřela v úterý.

Prožila tedy tři staletí. Ostatně mezi vzpomínky, které svým známým často vyprávěla, patří setkání s rakousko-uherským cisařem Františkem Josefem.

Stoletých lidí u nás rok od roku přibývá. A demografové předpokládají, že v dalších letech bude tento trend pokračovat. Staré mocnářství pamatuje i Marta Pokorná z Dačic, která po zesnutí Kráslové přebírá štafetu nejstarší žijící Češky. Za pět dní Marta Pokorná oslaví stoosmé narozeniny.

Celkem je v Česku 569 lidí, kteří svůj věk vyjadřují třímístnou číslicí. Ke konci minulého roku to bylo 544 seniorů. Těch, kteří letos oslaví kulatou stovku, je 240.

Převažují ženy. Mezi sto- a víceletými jich je 470, mužů necelá stovka. Podle demografa Zdeňka Pavlíka z Karlovy univerzity by v roce 2065 mohl počet stoletých dosáhnout téměř čtyř tisíc.

„Velký podíl na prodloužení věku má zlepšení stravy a lepší zdravotnická péče,“ konstatoval demograf Pav.

4.6.2008

Koruna zlomila další rekordy

Praha-právo/(svj, pro)-Česká měna v pátek odpoledne zase lámala rekordy. Poprvé v historii prolomila psychologickou hranici 15 Kč za dolar, když se obchodovala za 14,97 Kč/USD. Svůj rekord koruna vylepšila i k euru - na 23,76 Kč/EUR. V závěru obchodování mírně oslabila.

Lidé chystající se na zahraniční dovolenou či ti, kteří nakupují zboží v cizině přes internet, proti loňsku ušetří, naopak některým tuzemským exportérům začala silná koruna zdrazňovat prodeje už natolik, že musejí utlumovat výrobu. Za posílením domácí koruny stojí podle většiny analytiků slabý dolar a pokračující problémy v největší ekonomice světa.

„Americký trh práce je stále v krizi a středěcí čísla o nezaměstnanosti z privátního sektoru to jen potvrzují,“ řekl Právu analytik společnosti Citco - Finanční trhy Tomáš Volf.

V USA zaniklo jen za poslední měsíc 62 000 pracovních míst.

Podle analytika *Patria Finance* Tomáše Vlka dosáhla koruna rekordních úrovní také díky vývoji na akciových trzích a ropném trhu. „Kombinace slábnoucích akcií, drahé ropy a slabého dolaru je pro korunu pozitivní,“ řekl Vlk.

Obchodování s korunou podle něj ovlivnil i komentář šéfa Evropské centrální banky (ECB) Jeana-Clauda Tricheta a další zveřejněná americká makrodata. Bankovní rada ECB včera zvýšila základní úrokovou sazbu o čtvrt procentního bodu na 4,25 procenta.

Ceny ropy podle odborníků v nejbližší době rozhodně neklesnou. Naopak se očekává poměrně silný růst. Ve středu poprvé vystoupaly ceny americké lehké ropy West Texas Intermediate nad 145 dolarů za barel (159 litrů).

„Během několika málo dnů či týdnů pravděpodobně ropa zdraží na 150 dolarů za barel,“ řekl Právu analytik společnosti *Patria Finance* David Marek.

Ještě do konce letošního roku by podle Marka mohla ropa stát až 170 dolarů, což očekává i ropný kartel OPEC. „Pokud se OPEC oficiálně vyjádří tak, že cena ropy letos dosáhne až této hodnoty, tak je to velmi pravděpodobné. Navíc pro zdražení hovoří i další faktory. Ekonomiky Číny a Indie sice zpomalují, ale tak, že Čína letos neporoste o 11, ale 9 procent, Indie o 7 procent.“

Poptávka po ropě bude tak v těchto zemích stále velice vysoká. Ropa může podle Marka zdražit i kvůli nestabilitě na Blízkém východě.

„Pokud by se potvrdily informace o možném konfliktu v Íránu, tak by to znamenalo výrazné snížení dodávek ropy na světové trhy a tudíž i její podstatné zdražení,“ řekl Marek.

Případné podražení ropy se podle něho rychle promítne do cen pohonných hmot u čerpacích stanic v Česku.

Přesto, že cena ropy poslední dobou téměř každý den láme rekordy, dopady zdražení pro české motoristy ve značné míře snižuje silici koruna vůči dolaru.

„Silná koruna sice dopad zdražení ropy tlumí, ale nemůže je zcela pokrýt. Ropa stojí proti loňskému červenci o 100 procent více, koruna ale za stejnou dobu posílila proti dolaru o 30 procent,“ dodal Marek.

Deště začaly důrazně a vydrží

Praha -mfd (gag)- Do Česka vtrhly z Atlantiku prudké bouřky. Do puntiku se tak vyplnila předpověď meteorologů. Živel nejdříve odpoledne „převálcoval“ jižní Čechy, především Šumavu. K večeru se pás studené fronty přesunul nad Prahu a střed Čech.

Bouřkou nejspíše začalo období přeháněk, které vydrží dva týdny. Šéf dlouhodobé předpovědi hydro-meteorologického ústavu Marian Sandev vysvětluje, že lidé musí až do 17. července počítat s častějšími dešti, bouřkami a krupobitím.

„Nebude plošně trvale přšet po celém území, ale s přestávkami až do toho sedmáctého července,“ říká Sandev. Teploty klesnou, ale stále se budou pohybovat v rozmezí mezi 21 °C až 25 °C, místy i vyššími. Včerejší bouřka vzbudila obavy. Meteorologové nejprve varovali před nárazovými dešti doprovázenými silným větrem, ale už odpoledne zpřisílili výstrahu na extrémní nebezpečí. Z jiného hlediska však přišly přehánky podle hydrobiologů v nejvyšší čas. Hrozilo totiž, že jedovaté sinice kvůli vysokým teplotám znečistí vodní nádrže - zejména orlické a lipenské jezero. Voda v Orlíku je přesto ve srovnání s předchozími léty zatím překvapivě velmi čistá.

Policie začala stíhat šéfa věznic Kulu

kvůli zakázce na rušičky

Praha-právo/Radim Vaculík-Prti-korupční policie včera obvinila generálního ředitele Vězeňské služby Ludka Kulu kvůli zakázce na rušičky mobilních telefonů do českých věznic.

Kriminalisté začali stíhat i jeho bývalého prvního náměstka Zdeňka Kreuzziegera, který měl spolu s Kulou státu způsobit téměř dvacetimiliónovou škodu. Informace Práva potvrdil mluvčí útvaru Roman Skřepek.

Priestože jim obema hrozí za trestný čin porušovania povinnosti při správě cizího majetku až osm let vězení, ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS) Kulu ve funkci ponechal. Zatím ho nepostavil ani mimo službu.

„Ctím presumpci nevinu,“ reagoval včera na kroky policie ministr. „V tuto chvíli mám pouze informace z tisku. Požádám pana generála, aby mi podal písemné vyjádření, a pak budeme dále jednat,“ pokračoval Pospíšil s tím, že se chce s Kulou setkat příští týden. Sám Kula, který podepsal smlouvy s dodavatelskou firmou, rezignovat nehodlá. S obviněním však zásadne nesouhlasí.

„Okamžitě proti tomu stíhání podávám stížnost. Oni mně vyčítají, že jsem podepsal smlouvu jako statutární orgán, což je samozřejmě pravda. Vše včetně mé funkce budu řešit s panem ministrem. Uvidíme, co bude,“ řekl Právu Kula.

Po nynějším obvinění leží další rozhodnutí v případě na bedrech státního zástupce z Prahy 4. Ten je ale nyní na dovolené v zahraničí. Pokud by se závěry policistů nesouhlasil, může stíhání obviněných zrušit či zastavit, v opačném případě bude vyšetřování pokračovat.

Policie se případem rušiček mobilních telefonů a ručních detektorů kovů zabývala téměř půldruhého roku. Vláda nákup rušiček do věznic schválila v prosinci 2006. Vězeňské službě přidělila 50 miliónů korun. Už o dva dny později lidé z Vězeňské služby oslovili zlínskou firmu *pb mont* a za další dva dny už s ní byla bez výběrového řízení uzavřena smlouva na dodávku zařízení. První peníze, konkrétně 16 miliónů, Vězeňská služba zaplatila jen o dva týdny později.

V prvních dvou věznicích vše zpočátku fungovalo. Kámen úrazu se objevil ve chvíli, kdy měly být rušičky zhruba za 16 miliónů korun dodány do věznic Kynšperk, Jiřice, Vinařice, Voráčov a Rýnovice. Firma přestala plnit své závazky, někde rušičky nenainstalovala vůbec, jinde nefungovaly. Vězeňská služba proto vypověděla všechny smlouvy a soudně po *pb mont* vymáhá 18 miliónů korun.

Kula od počátku odmítal za zpackanou zakázku jakoukoliv zodpovědnost. Projekt podle něj připravovali jeho podřízení, přímo na starosti jej měl jeho tehdejší náměstek Kreuzzieger, který už dříve rezignoval.

Jak se však Právu podařilo zjistit od zdroje z Vězeňské služby, Kula mohl mít na výběr firmy zásadní vliv. Zdroj tvrdí, že se Kula přímo ve svém úřadu opakovaně setkal přímo se zástupci *pb mont* ještě předtím, než bylo o zakázce rozhodnuto. Schůzky údajně zprostředkoval jejich společný známý z Brna David F.

Kula však Právu tvrdil, že se s lidmi z firmy *pb mont* vůbec nezná.

6.7.2008

Trenčín chce pochod ohlásený na 11. júla zakázat'

Trenčín-sme-(TASR) - Už v piatok 11. júla by sa mal v Trenčíne konať pochod proti obmedzovaniu slobody zhromažďovania, obmedzovaniu slobody slova a vedeckého bádania. Podľa informácií na webovej stránke k pochodu použité budú slovenské a čierne zástavy. Účastníkom organizátori odporúčajú, aby zvolili prevažne čierne oblečenie.

Mesto hľadá možnosť, ako pochod zakázať. Polícia k nemu zbiera všetky dostupné informácie. Na otázky médií k pochodu odpovedá prostredníctvom mailu "hovorca", ktorý svoje meno nezverejnil a tvrdí: "Ľudia z médií môžu byť radi, že sme ochotní odpovedať na otázky."

Ako uviedol, pochod sa nekoná pod záštitou žiadneho občianskeho združenia, žiadnej organizácie ani hnutia a je to len reakcia obyčajných ľudí, na ktorú má podľa zákona každý právo. "Sme mladí ľudia, ktorí chcu poukázať na to, že sloboda na Slovensku po 17. novembri 1989 nie je stále zaručená," tvrdí hovorca.

Podľa neho sú na Slovensku potláčané základné ľudské práva najmä v troch bodoch, za ktoré bude vlastne pochod prebiehať. "Je nám ľúto, že ľudia sú hneď škatulkovaní do rôznych -izmov a tieto pomenovania sa stali akoby módnym trendom. Je zlé, keď ľudia chcu poukázať na niektoré nedemokratické praktiky?" kladie otázku hovorca. Trenčín si podľa neho vybrali preto, že vzhľadom na ich bydlisko je to najväčšie mesto na Považí.

Termín pochodu je určený na 15.30 hod v piatok 11. júla. Začínať by mal v parku pod Juhom a končiť na Mierovom námestí. Práve v tejto dobe je v Trenčíne najväčšia dopravná špička. Organizátori v tom však problém nevidia.

"Nebudeme sa snažiť nijako blokovať cesty a myslíme si, že piatkovú dopravnú špičku päťminútové zdržanie neovplyvní natoľko, aby vznikli väčšie problémy," tvrdí hovorca.

Vedenie mesta Trenčín by najradšej pochodu predišlo. Podľa primátora Branislava Cellera bol v minulosti pochod povolený, lebo sa mu zo zákona nedalo zabrániť. Vzhľadom na ďalšie skutočnosti a informácie, ktoré vyšli na povrch, však mesto v súčasnosti skúma zákonné možnosti, či je možné tento pochod ešte zakázať.

"Sme v súčinnosti so zložkami štátnej polície. Proces sa pripravuje tak, že buď teda dôjde k jeho zákazu, alebo aby bola

akcia pod kontrolou tak, aby v prípade, že dôjde k narušeniu či už verejného poriadku alebo k porušeniu účelu, na ktorý bol vlastne žiadaný, aby mohlo dôjsť k jeho zrušeniu," povedal pre TASR.

Hovorca tvrdí, že výroky primátora o pokuse zakázať tento pochod organizátorov prekvapujú. "Myslíme si, že zákonnou cestou sa mu to nepodari. A preto sa použijú rôzne praktiky pred novembra 1989 a organizátori budú v piatok ráno zadržaní policiou a držaní minimálne do 19. hodiny, dokedy je pochod oficiálne nahlásený."

Sme pripravení na všetky možnosti a so 100-percentnou určitosťou sa budeme brániť právnou cestou. Nie je vylúčené, že v najbližšej dobe padnú trestné oznámenia na niektoré osoby podľa zákona o šírení poplašnej správy," uviedol hovorca.

638 Queen St. W. Toronto ON M6J 1G4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

RESTAURACE V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill
Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416)767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTÁ!

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává **1-800-354-9046**

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Přepravujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozy – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavnic a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Poznámky z Vancouverského jazzového festivalu 2008

Stejně jako v dalších *kanadských městech konal se koncem června další ročník Mezinárodního jazzového festivalu ve Vancouveru.*

Koncertů a účinkujících bylo opět mnoho. Já se mohu zmínit jen o těch vystoupeních, které jsem navštívil.

Na samém začátku to byl *Mose Allison*, doprovázený lokálními muzikanty R. Kilburnem (basa) a J. Nolanem (bicí). Dnes bezmála osmdesátiletý pianista Allison je legendou a jeho specialitou je blues a zpěv. Mně pak nejednou jeho interpretace malinko připomínala i country. Nic proti blues, naopak, je to vlastně základ jazzu, ale Allisonův program se vyznačoval stereotypem až zarážejícím. Jeho zpěv mě upoutal v prvních asi dvou skladbách svou přirozeností, pak bezmála nudil. Po evergreenu D. Ellingtona *Do Nothin' Till You Hear From Me* zadoufal jsem ve změnu repertoáru, ale marně. Chyba byla zřejmě na mojí straně, neboť diváci si vynutili po skončení programu přídavek.

Podnik *O'Doul's* je restauranta bar, hostující v průběhu roku malé jazzové skupiny. Jeho uspořádání není právě nejvhodnější pro koncert, neboť sál se stoly prostřenými k večeru je poněkud stranou k minipodiu muzikantů a tak asi nejlépe je usednout k barovému pultu, což jsem učinil.

Jedním z důvodů mojí návštěvy bylo i to, že vystupující zpěvačka *Alita Dupray* a basista *James Forrest*

účinkovali na *Festivalu* v roce 1994 v programu *Jazzu a poezie*, který jsem připravil spolu s vynikajícím přítelem pianistou I. Nagym. Tehdy byl *James Forrest* asi stokolivý člověk s vlasy po ramena. Od těch dob se proměnil v šarmantního mladíka, kterého jsem téměř nepoznal. *Alita Dupray* zpívala poměrně málo swingových standardů, více modernější kompozice, dle mého názoru dosti náročné. Její interpretace byla velmi nápaditá a zajímavá.

Každý rok účastní se vancouverského festivalu jedna, dvě nebo i tři skutečné hvězdy jazzu.

Letos to byl kupř. *Dave Brubeck Quartet*, ale poněvadž ten tu byl někdy loni mimo festival zvolil jsem letos jiného mistra jazzového piana ... *Monty Alexandera* s doprovodem H. J. J. Wigginsa (basa) a H. Riley (bicí). Na též večeru vystoupil *Andy Bey* s J. Martinem (basa) a V. Leszczakem (bicí) až ve druhé polovině večera.

Monty Alexander vyniká stejně tak znamenitou technikou jako dynamikou v provedení skladeb. Nádherná byla jeho verze Sinantrova evergreenu *Fly With Me*... kromě jiných skladeb. Jeho piano má hutnost stejně jako delikátnost kde si to skladba vyžaduje. A jeho spolupráci byli oba naprosto dokonali.

Po přestávce nastoupil *Andy Bey* se svým doprovodem. Byl uvedený informací o jeho vyhodnocení nejlepším

jazzovým zpěvákem roku. Poněkud mne udivil jakýsi šátek s ohonem na jeho hlavě, ale dle takových detailů umění neposuzuji.

Andy pak usedl k pianu a předvedl svůj velmi pozoruhodný hlas. Tóny se linou z jeho úst sotva pootevřených a hlasový rozsah, jak sdělují znalci, je 4 oktávy.

Jenže ... jeho repertoár hodil se k vystoupení Monty Alexandera bezmála jako pěst na oko. Nebylo swingu, nebylo jediné známější skladby.

Nevím zda to bylo v důsledku houfně odcházejících posluchačů, že pak ve dvou dosti dlouhých sériích, opustiv piano a doprovázen jen basou a bicími dokázal, že jeho věhlas je zcela zasloužený. V duchu Charlie Parkera s ústy sotva otevřenými, zasketoval ojedinelým způsobem.

Ale to už bylo pozdě.

Bohužel, myslím, že počínání vancouverských diváků vrhlo smutný stín na jejich společenskou úroveň. Byl to *exodus*, který se zcela vyrymal nejzákladnějším etiketickým způsobům. Jakou asi další odstudu připraví někteří jeho obyvatelé v roce oněch tak mocně zprofanovaných her?

Vladimír Cícha - Vancouver

Léto

Snad nejvíce poezie bylo napsáno o jaru, nejen K. H. Máchou, o jarním rašení, probouzení se země a přírody k životu, omamných vůních kvetoucích stromů, silném vzduchu, lásce v ten čas bující. Je to čas, kdy slunce svít zaplavuje města i venkov a probouzí pocity jaké snad nepřijesněji může popsat jenom básník. Takovým pocitem probouzejícího se života a všehomíru rok co rok neunikám ani já. Začalo to už v dětských dobách kdy v prvních teplých jarních dnech vyšel jsem si v kratasech, už v domě na kolenou cítil chlad omítky, ale pak jsem vyšel na ulici a ocítil se ve sluneční záři, město vydechovalo žábami kanalizace svoje aroma a já byl pojednou jako přioplý.

Ano, jaro je nádherné období, podobné jako i zima, ta když je jak má být oblékne krajinu, vesnice i města a natož hory a pohoří do bělostné duchny sněhu, a my prokřehlí vcházíme do útulné horské chalupy a na stole zavoní silný grog, někdy i v hlavním městě napadne sníh a na něm se třpytí světla z ohromném stromu postaveného na náměstí. Požitkem je jízda po sjezdovce pokryté čerstvým prašanem. Cožpak to není nádhra, inspirace básníků a spisovatelů. Je to nádhra a poezie.

Ale já se přiznám, že se těším na ten čas, kdy nastane léto. Je pěkné v Čechách, stejně jako tady, v Britské Kolumbii. Je to čas stálého slunce svítu, teplého vzduchu v němž silně zavoní čerstvě posečená tráva. Je to čas,

kdy je vhodné vyjít si nalehko, v kratasech. A já mám jednoduchost rád. V létě si libuji. V ten čas pivo chutná obzvláště skvěle (hlavně v Praze a jiných evropských městech) a blahodárny slunce svit (ač dnes je vhodné poněkud se mu bránit) zaplavuje kraj a ve městech vytváří nekontrastnější stíny, vhodné k pořizování fotografií, speciálně černobílých ... všechno pojednou je nějak jednodušším, den se prodlužuje a pokud jeden není noční pták jakoby se mu tím prodlužoval život; možná, že tohle ne vždycky s nadšením vítali sedláci pracující *od slunka do slunka*, ale jeden můj děda, sedlák, nikterak si na to nestěžoval (strávil jsem u něj na gruntu nejedno léto), sklízelo se obilí a vzduch voněl, stejně jako luka a nad polní cestou jako průhledný motýl tetelil se prohřátý vzduch. A v letním bezvětří, kdy den je horký, v lese to tak zvláště voní, to snad díky té teplotě jehličnaté stromy těmi milióny jehliček vydechují tu příjemnou vůni. Není příjemnější chládek než za letního odpoledne, kdy po pěšince vedoucí kolem lánů dozrávajících obilí vejdemě do lesa, do jeho konejšivého stínu. Nejpečnější a nejobhatší vzpomínky z mládí mám právě z letních časů, s výjimkou srpna 1968. I svou ženu poznal jsem v létě a syn spatřil světlo světa v létě, stejně jako jeho matka-moje žena a snad právě nejen kvůli kruté zimě v Manitobě, ale i krásnému létu v Britské Kolumbii rozhodli jsme se právě tady dožít svůj

život, neboť ony někdy nepřijemné letní teplotní extrémy a nepřijemná vedra tady u Pacifiku v podstatě neexistují, tady je léto příjemné až blahodárné. Ostatně, v lednu nebo únoru trávíme pár dnů ve slunných krajích jihu, tedy opět jaksí v létě. A v místech dlouhého a štědrého slunka svítu je nízký počet sebevražd a jedinců trpících depresemi, pokud jim je nepůsobí bídné počínání vlády. Na podzim stočené domácí víno dostává správnou chuť v následujícím létě, a proč se tomu příjemnému podzimmu období říká *babi léto*?

Ano, hodí se zmínit i o méně příjemných událostech, k nimž právě v létě může dojít... nedostatku vody, suchu, lesních požárů. To je pravda. Ale ani jarní záplavy nejsou něčím, nač by se člověk v místech takovým pohromám vystaveným, mohl těšit.

Navzdory těmto několika možným letním nepřijemnostem pravím: na léto nedám dopustit a těším se na něj už od Silvestra ...

Ať hodiny chvatně jdou dopředu a někdy i pozpátku, ne, v létě si nehodím oprátku!

Vladimír Cícha - Vancouver

Vážený pane Bakalo!

Se zájmem jsem si přečetl Váš dopis panu Čermákovi v Satelitě č.11 (ještě ke Gottovi). Sice už uplynulo dost času od vystoupení umělce v Kanadě, nicméně, dovolte mi k tomu pár slov.

Upoutala mě hlavně Vaše informace o záznamu z programu Českého rozhlasu o návštěvě K. Gotta u nemocné M. Kubišové nedlouho po srpnu 1968. Ten program bych si velmi rád poslechl. K. Gott udělal pro svoji kariéru asi více než musel. Ale jak říkáte, asi neškodil nikomu, jen, v jistém, smyslu, sobě. Svému charakteru, možná.

Nevím.

Pravda je, že mnozí obětovali svůj talent a možnost jeho plného uplatnění a to mnohdy na vrcholu svých sil, kvůli rovnosti svého charakteru, možná ve víře, že totalita nebude věčná, možná i u vědomí, že bude.

Pro některé bylo pomyšlení na případnou ztrátu své práce, v níž byli znamenití, nepředstavitelné. (Takový je asi případ B. Hrabala).

Pravdou také je, že část Gottových příjmů z vystoupení v zahraničí odevzdávána Husákově a spol. Pomáhala režimu udržovat se při životě ekonomickém. A možná ty peníze šly i na velmi špatný účel.

Jsou ale situace, kdy síla talentu provinilého může leckomu pomoci k odpuštění těch, kteří se neshrbili. A vytvářet právě taková dilemata, na to byli soudruzi mistři.

A nejen proto jsem v roce 1968 opustil rodnou Prahu, ač jsem ani Hrabal ani Gott.

Mějte se dobře.

S pozdravem

Vladimír Cícha

Sutton

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.branksky.com * e-mail: rosti@branksky.com

Přiznávám, že nevím, jak nakládat s odpouštěním

Debatovali jsme dnes s kamarádem Zdeňkem o článku od pana Josefa Čermáka *Proč jsem nešel na Gotta? Proč nejedím na Kubu?* a málem jsme se nepohodli. Tedy Zdeněk ani já jsme se na slavného *Zlatého slavíka* nešli podívat (a na Kubu z principu jsme se nikdy nešli koupat ani slunit) a byli jsme s obsahem a pointou článku oba ve shodě s autorem. Též jsme se shodli, že Čermákův článek mnohým pružným Čechům zahýbal svědomím i žaludkem.

V čem jsme se nepohodli bylo to, co-a-jak vyžaduje proces ODPOUŠTĚNÍ. Rozzuřil jsem Zdeňka větou, že *Chybovat je lidské a odpouštět je božské*, což jsem asi neměl vybleptnout, protože jsme oba agnostici a nezapojení v církvi.

Zdeněk mne nazval pokrytcem, a já řekl, že je zapšklý jak pýchavka. (Obojí vzájemné nařčení je křivé a spíše zlomyslné než pravdivé.)

Není tedy k podivu, že Zdeněk zvýšil hlas a řekl, že Gottovi neodpustí podepsání anti-charty nikdy; a Fidelovi co udělal s Kubánci též nikdy.

Ach bože, Zdeňku, vzdychl jsem pateticky, před nedávnem jsem Ti půjčil film *Limonádový Joe a Starci na chmelu*, a oba se ti líbili a nazpíval je Karel Gott...

Jen malá poznámka redakce: *Ve starcích na chmelu* zpívá Josef Laufer nikoliv božský Kája. Ten nazpíval písničku z filmu: *Kdyby sis oči vyplakala*. Tato písnička však ve filmu není. Filip ji recituje Hance jako báseň, kterou složil. Později k tomu někdo udělal hudbu a nazpíval to Gott.

„To Gott nazpíval dlouho před podpisem anti-charty,“ halasil Zdeněk nychytán. Pravda, řekl jsem tiše, abych Zdeňka zklidnil, ale naše debata není o Gottovi, na kterého jsme nešli a nepůjdeme, ale o tom zatraceném údobí odpouštění...

„Jisté lidské počinání nemohu odpustit nikdy,“ opakoval se Zdeněk.

„Odpustil bys svému synovi, kdyby tě podvedl a okradl?“ zeptal jsem se zavile a vyprávěl Zdeňkovi tristi stori svých známých, jejichž dcera se na studiích vdala, porodila dítě, a rodičům nic nefekla, aby nepřestali posílat peníze na studia; toto trvalo skoro rok, co byla vdaná a matkou, než se pravda provalila a padla slova jako *nepromluvíme spolu nikdy více*, což se za pár let vyřešilo a dnes žijí v sousedství a prarodiče se starají o milovaného vnuka.

„To se nedá srovnávat,“ Zdeněk zklidnil hlas, „protože v rodině se musí odpouštět.“

„Musíš?“ zasmál jsem se, a vyprávěl Zdeňkovi příběh z knihy Františka Langer (Filatelistické povídky, 1965): mezi filatelistické cenosti patří omarkované a neotevřené dopisy; Langer, vášnivý filatelista, získal v aukci dva neotevřené dopisy a líčí krušný střet mezi zálibou filatelisty a zvědavostí spisovatele. Zvědavost vyhrála, autor otevřel první dopis odeslaný z bojště v první světové válce a četl tristi prosbu svého syna, aby se praboha postaral o děvečku na otcově statku, se kterou syn měl nemanželské dítě. Dopis nebyl nikdy přečten a Langer otevřel druhý dopis adresovaný na stejnou adresu, ve kterém psal synův kamarád truchlivě oznamující, že váš syn podlehl zranění, umřel a je pohřben tam a tam. Ani tento dopis neotevřel, a tak se nedozvěděl o vnučkově ani smrti syna, protože prohrášek proti sedlácké morálce, že se syn spustil s děvečkou (a proto odešel do války) byl neodpustitelný...

„Máš tu knížku?“ zašeptal Zdeněk, zjevně dojatý tímto příběhem o ne-odpouštění ani ve věci života a smrti.

Nemám, řekl jsem, ale snadno to najdeš v českém antikvariátu...

Zdeněk si to zapsal do zápisníčku a pak mi dal šanci otázku:

„Tak kdy se má Gottova vina podepsání anti-charty odpustit?“

„Mniš oficiálně či privátně?“ dráždil jsem ho klíčkováním, což on nesnáší.

„Oficiálně!“ Zdeněk zase zvýšil hlas a já řekl s hraným klidem: „To je snadná odpověď - až si provinilec odsedí trest, pak by mu mělo být odpuštěno.“

„Vždyť na potrestání anti-chartistů není v Česku žádný zákon,“ vykřikl Zdeněk a viděl jsem, jak se drží zpátky, aby mne nenazval volem, což měl na jazyku.

„Aha,“ řekl jsem s falešným úsměvem, „tedy odpust' Gottovi a zlob se na Čechy, že jim to nevdají tolik jako tobě...“

„...s tebou je blbá řeč,“ řekl Zdeněk vyčerpaný mou argumentací, ale nezapomněl se optat, „A kdy odpouštíte privátně?“

„Podle vlastní úrovně sebezáchovy,“ řekl jsem, „podle toho, jak nám vlastní hladina neodpustitelného či neodpustitelnosti bude kalit život. Nezapomínej na toho sedláka z Langer, který neodpustil synovi, že se spustil s děvečkou, a po zbytek života nevěděl, že mu umřel jediný syn a že nezachová svůj selský rod vnukem.“

Zdeněk vrtěl hlavou, zvedl se ze židle, a řekl na rozloučenou, že si tu knihu sežene. Kráčet jsem domů a rozmýšlel jsem, jestli bych Gottovi potřásl rukou, ale napadlo mne, že Gott zajisté o mé maličkosti neví.

Aha, napadlo mne, Karel Gott byl v roce 1977 hvězdou, byl o podpis anti-charty požádán, asi mu bylo vyhrožováno, když nepodepíše, zvolil cestu zpívání.

A tu je podstatné, že třebaš president Václav Klaus byl v roce 1977 nula, a nikdo ho o podpis anti-charty (anebo charty) ani nepožádal, protože neměl tu slávu a jméno.

Až Gott přijede na další turné do Kanady, kterého se neúčastním, možná započne svůj koncert omluvou za počinání proti chartistům před více než třiceti léty.

A to by Karla Gotta zajisté ozdobilo. Ale co jiní, tak oslavovaní umělci, kteří tento paskvil podepsali? Jejich seznam je až vyčerpávající čist, stránka jmen všech možných oblíbených umělců, kteří si dodnes nemyslí, nebo nepřipustí, že morálně selhali.

Věřím, že si Karel Gott zásadní článek Josefa Čermáka přečte.

Anebo ne, neb má na stará kolena jiné starosti, s miminky, a na anticharty si nevpomene, stejně jako většina českého národa.

Ross Firla - Sudbury

Kniha Marie Gabánkové s více než padesáti barevnými reprodukcemi *body broken* *body redeemed*

THE HAND

Published by PIQUANT EDITIONS
in Great Britain, 2007

Cena 30 dolarů!

Zájemci zavolejte na tel. číslo

416/535-8063

nebo 416/530-4222

E-mail: gabankova@paintinggallery.net

www.paintinggallery.net

nebo

P.O. Box 176, Station E., Toronto, ON M6H 4E2

You are invited to an opening of an Art exhibition

HEALING MANDALAS & NATURE MANDALAS

DIMENZE
STANĚ UŘADU PRO JAKOŽENOU NEZPŘECNOST
Typ: 10/10, 10/10, 10/10, 10/10, 10/10
11. 10. 2008, 10. 10. 2008, 10. 10. 2008, 10. 10. 2008
George J. Mikš - Impresie západu
Hana Mikšová - Mandalas proti
Marie Mikš - Vlny
Výstava: 10. 10. 2008, 10. 10. 2008, 10. 10. 2008
10. 10. 2008, 10. 10. 2008

By Aloha Yvetta

At Mind & Body Integrated Medicine Clinic
2921 Lakeshore Blvd. West; Etobicoke, Ont.

Opening will take place July 20, 2008 at 6 PM

Chorvatskem mezi vlky a medvědy

Chorvatsko, toť synonymum pro dovolenou na rozpálených mořských plážích Jadranu. Statistice Čechů si takto plní rok co rok svůj sen o prázdninové pohodě na lehátku s modrým baldachýnem nad hlavou a převalujícími se stříbrnými vlnkami u nohou.

Chorvatsko je však mnohem víc. Najdeme tu řadu historických památek, včetně připomínky slavné éry římské kolonizace pobřeží, a také řadu jedinečných přírodních oblastí. Jednou z nich je turisty opomíjené pohoří Velebit. Už jméno naznačuje úctu a respekt. A skutečně, pro Chorvaty tento 145 km dlouhý dominantní horský hřeben oddělující přímoří od vnitrozemí představuje něco jako národní pohoří.

Pohled od pobřeží vytváří dojem mohutných nehostinných, a v letní sezóně navíc ještě vyprahlých, skalnatých hřebenů se sporou vegetací od samého úpatí až po nejvyšší vrcholy. Ale nenechme se mýlit. Pozorovatel vidí jen jednu tvář Velebitu. Další, zcela odlišnou, představují hluboké bukové pralesy, a ještě další, pro středoevropana velice atraktivní, travnaté pásma s křovisky a rozmanitými skalními útvary. Odtud totiž bývá nádherný, i když většinou oparem rozostřený, výhled na azurové Jaderské moře s jeho nesčíslnými členitými ostrovy a ostrůvky.

Velebit je vápencové pohoří oplývající krasovými jevy, především závrti. Ty vytvářejí reliéf území charakteristický kuželovitými propadlinami, propastmi a úvaly, jež nevedou nikam. Orientace v takovém bujně zarostlém terénu je proto složitější. Navíc turistické značení je tu dosti úsporné a, pro našince rozmazleného čtyřbarevným československým systémem doplňovaným rozcestníky a dalšími ukazateli, podezřelě až nedůvěryhodné.

Poutník tu je odkázán na červenobílou značku bez čísla trasy, na nápisy na stromech a balvanech, až na výjimky se nedozvíte nic o vzdálenosti, respektive o délce pochodu, který máte před sebou. To samo o sobě zaručuje v členitém terénu, kde se stezka občas ztrácí, občas je zatarasena spadlým stromem, často zarostlá travou a mladinou, dobrodružné putování.

Značnou komplikací, opět v porovnání s našimi poměry českými a slovenskými, znamená velký nedostatek vody. Na většině území chybí potoky, říčky, tůně a prameny. Přestože ona lesnatá část dešťovými srážkami nestrádá, o čemž svědčí i bujnost vegetace, voda se tu rychle ztrácí kamsi do tajemného podzemí. Samozřejmě si vybavíte základní geologické znalosti, tedy cosi o

propustnosti vápencové horniny, ale v praxi je to poněkud bizarní: neustále vám prší za límeč, kloužete po rozmáčené hlíně, čvachtáte promočenými pohorkami v kalužích, ale napít se trochu pitné vody to ani náhodou.

Kdysi tu žili lidé. Zůstali po nich názvy vesnic a osad na mapách. Ve skutečnosti v těchto místech, kde se naivně těšíte na pár slov s domorodci a očekáváte, že si vyškemráte alespoň pár doušek drahocenné tekutiny pro zahnání žízně, narazíte jen na ruiny kamenných staveb. Připomíná to naše pohraničí. Obyvatelé však opustili domovy z vlastní vůle někdy v období po druhé světové válce. Odešli za snadnějším životem, tedy hlavně do z turismu prosperujících aglomerací na pobřeží. Ještě tak můžete odhadnout, kde okopávali políčka a kam až se

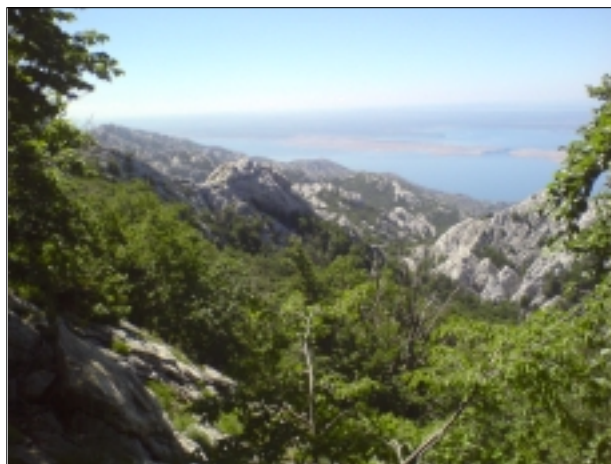
rozkládaly jejich pastviny. Sesbírané kameny a malebné kamenné zidky vinoucí se stránkami a údolíčky jsou toho stále svědkem. Jsou ale i místa, kde po nich zůstalo z vesnické infrastruktury to nejcennější. Ano, kamenné studny, či do skály vytesané cisterny na zachytávání vody. Bohužel kvalita tekutiny k napití povětšinou neláká.

Příroda Velebitu je vysoce ceněná botaniky, přírodovědci. Jak již naznačeno, vytváří totiž předěl mezi kontinentální faunou a flórou a přírodním prostředím středomořským. Bohatství a rozmanitost druhů je toho dokladem. Vyskytuje se tu řada endemitů, které nenajdeme nikde jinde na světě. Z ohrožených velkých obratlovců tu našel útočiště vlk, rys i medvěd, na stezkách pak můžete narazit na zmiji růžkatou a další zajímavé plazy, vysoko nad vámi zakrouží orl nebo dokonce, máte-li extra štěstí, sup bělohlavý.

Najdeme tu místa tak romantická, že stačí jen maličko přimhouřit oči, a na sytém zeleném koberci vyrostou rázem teepees indiánské vesnice, na níž shlíží z prvního pahorku na pozadí bělostných skalnatých štítů sám velký náčelník Apačů Vinetou. Itahle nostalgické českého filmového diváka tu může dojít uspokojení. Právě v nejjihnější části hor, v kaňonu Velké Paklenice, se totiž některé mavovky natáčely.

Když tohle všechno projdete a stanete u té slané šplouchající masy rozlévající se až k nejbližšímu ostrovu, prostoupí vás vznešený pocit z vyvolení zahlédnout a dotýkat se zemského ráje. Prostoupí vás pocit vděčnosti za boží stvoření, jehož krásu můžeme zvláště zde, v chorvatském Velebitu, celým svým tělem i celou svou duší velebít.

Miroslav Petr
Chorvatsko - červen 2008

CHORVATSKÉ POHOŘÍ VELEBIT

FOTO: M. PETR

Travelling
to.....

Inspired Travel Solutions

**HOT
HOT
HOT**

Czech Airlines

Prague	Bratislava
Paris	Kosice/Tatry
Venice	Brno
	Ostrava

**HOT
SUM-
MER
SALE**

for more informations call our team: Blanka Agnes Renata

662 Queen Street West
Toronto, ON M6J 1E5
Fax: 416-504-8186
E-mail: nitratravel@gmail.com

(416) 504-3800
or
1-800-825-7577

**SUM-
MER
SALE**

TEL # 416-504-8186
TEL # 200-800-8186

Před uzávěrkou

6.6.2008

Včelárom rok vyšiel.

Medu bude dost'

Banská Bystrica SME (ČTK) - Počasie tento rok včelstváam na Slovensku žičilo a domáceho medu by tak mal byť dostatok. Včelári ešte pred ukončením hlavnej sezóny hlásili lepšiu znášku ako v minulom roku.

Z jedného úľa doteraz najčastejšie vytočili okolo 40 až 50 kilogramov sladkej pochutiny. Aj preto sa pravdepodobne nebudú meniť ani ceny medu, tvrdili včelári oslovení ČTK.

"Tento rok je skutočne nadpriemerný. Veľmi dobrá znáška bola aj z repky aj z agátů," povedal včelár Jozef Bariak z firmy SlovBees vo Vígfaši. Podľa Dušana Dedinského z Bratislavy sú znášky veľmi dobré, avšak niektorým včelárom vyhynulo cez zimu veľa včelstiev a museli ich na jar nahradiť. "Ti, čo mali po zime rodiny, sú na tom veľmi dobre," uviedol však Dedinský.

Zatiaľ čo si včelári pochvalovali najmä dobrú znášku agátového a repkového medu, množstvo medu z kvetov ovocných stromov a lípy podľa nich bolo priemerné.

Spracovatelia zatiaľ ponúkajú za med podľa druhu a kvality od 40 do 70 korún za kilogram, čo je rovnaká cena ako vlni. Včelári s menším množstvom včelstiev preto často radšej ponúkajú svoj med priamo zákazníkom približne za dvojnásobnú cenu.

"Nemá zmysel predávať obchodníkovi agátový med za 70 korún, keď v obchode stojí aj štvornásobne viac," tvrdil včelár Štefan Gladiš z Fíľakova.

Spracovateľské firmy však nižšie ceny, než aké by chceli včelári, odôvodňujú lacnejším medom z dovozu a tlakom obchodných reťazcov. Na med privezený zo zahraničia sa v tomto roku spofahla napríklad firma SlovBees, ktorá podľa Bariaka žiadny med od slovenských včelárov vykupovať nebude.

Podľa niektorých odborníkov však med dovezený napríklad z tropických krajín nie je príliš kvalitný a prítomnosť pelu z exotických rastlín môže vyvolávať u niektorých ľudí alergické reakcie. Iné štúdie naopak spochybňujú kvalitu medu od domácich včelárov.

TV Barrandov začne naostro vysílať

Praha-ides-Nová Česká televizní stanice TV Barrandov, která vlastní licenci pro nastupující zemské digitální TV vysílání (DVB-T), odtajnila datum spuštění ostrého vysílání. Stane se tak 11. ledna 2009.

"Je to symbolické, protože dva a devět je dohromady jedenáct. Máme tak přeneseně datum složené ze samých jedniček," řekl iDNES.cz mluvčí stanice Janis Sidovský.

"Vysílání zahájíme večer zprávami, na které naváže normální program," uvedl před časem Přemysl Svora pověřený řízením programu. Termín startu byl odtajněn během tradičního večírku Barrandov Studios v rámci karlovarského filmového festivalu na záměčku Diana, který patří mezi návštěvníky k nejvyhledávanějším.

"Do startu vysílání naší plnoformátové digitální televize zbývá od dnešní půlnoci 190 dnů," oznámila předsedkyně představenstva akciové společnosti

Všude sweet home, ale doma nejlépe!

Jedině s Českými aeroliniemi se budete cítit jako doma už na palubě.

Praha od 1 484 CAD*
Ostrava od 1 598 CAD*
Brno od 1 595 CAD*

Letenky si můžete rezervovat u svých obvyklých prodejců, na internetu: www.czechairlines.com, a také na nonstop infolince v češtině: (866) 293-8702

* Cena včetně tax. Pro lety v období od 14.července až 2.září 2008.
Více informací získejte při on-line rezervaci nebo u vašeho cestovního agenta.

www.czechairlines.com

Barrandov Televizní Studio Janka Vozárová.

Večírek se nesl v duchu filmu Amadeus a dával najevo vlastnické propojení tradiční filmové společnosti a nové digitální televize. Nechyběly dobové kostýmy ani provazochodci.

TV Barrandov je jednou ze šesti televizních stanic, které získaly v dubnu 2006 po rok a půl trvajícím výběrovém řízení licenci pro nastupující digitální zemské vysílání (zkráceně DVB-T).

Vinou následných soudních sporů ale nové stanice o licence přišly, nárok na ně získaly opět novelou mediálních zákonů, která vstoupila v platnost letos v lednu.

TV Barrandov se zaměří na městského diváka od 30 let, pro kterého chce vysílat komentované zpravodajství, netradiční zábavné pořady, evropské filmy a

dokumenty. Základ programu má tvořit vlastní tvorba, která se bude obsahem i způsobem zpracování lišit od ostatních komerčních televizí. Začne se natáčet na podzim.

Televize se během prázdnin přestěhuje do takzvaného Paláce zábavy se třemi ateliéry, news roomem, restaurací a kancelářemi. V plánu je i výroba původního sitcomu, na jehož námět televize minulý týden vyhlásila poptávkové řízení.

Novou digitální televizi bude možné naladit třemi způsoby - přes satelit, set-top-box a kabel. Vlastníkem Barrandov TV je akciová společnost Barrandov Televizní Studio, která má více akcionářů. Majitelem největšího počtu akcií je společnost Moravia Steel, v níž má hlavní slovo podnikatel Tomáš Chrenek.

Nová mešita v Calgary

Kanadský premiér Stephen Harper slavnostně otevřel největší mešitu v zemi, která podle něj představuje "umírněnou a laskavou tvář islámu". Mohutný chrám o rozloze 4500 čtverečních metrů byl postaven v Calgary.

Nepochopení

Ve firmě se rozbije WC, na recepci přijde opravář a ptá se: „Tak kde je ten hajzl?“ Asistentka: „Ředitel je na dovolené.“

„Ne, já myslím takový ty dvě nuly.“ „Oba náměstci jsou na jedné.“ „Ne, vy mi furt nerozumíte, já jdu tam, co dělají lidi hovno.“ „Jó, tak učtárna je v přičemí, marketing v prvním, IT oddělení v druhým.“

e-mail

Mistrovství Evropy nezklamalo

Málokdy se stane, že v semifinále ME by byla zastoupena mužstva, která zastupují čtyři hlavní evropské kultury: Španělsko - starou katolickou Evropu, Německo (s výjimkou Bavorska) se hlásí většinou k evangelické tradici, pravoslavné Rusko a posledním zástupcem byl turecký islám. Kromě občasných symbolických modliteb či křížování na to hřišti nebylo vidět. Hráči se k sobě chovali džentlimenty. Neviděli jsme fanatismus, hrálo se fair-play a nakonec nejlepší mužstvo zvítězilo. Škoda, že přenos jednoho z nejdramatičtějších zápasů celého šampionátu Německo-Turecko 3:2 byl několikrát přerušen a televizní diváci na celém světě viděli pouze černou obrazovku. Asi by bylo v takovém případě lepší pustit závěr zápasu ze záznamu, byť s půlhodinovým zpožděním. Nabízí se také otázka, jak je možné, že při tak špičkové sportovní akci, kdy je téměř možné k přímému přenosu použít mobilní telefon, nebyl k dispozici náhradní systém. V druhém utkání zopakovalo Španělsko své tříbrankové vítězství nad Ruskem, jenže tentokrát to bylo 3:0. Finále tak bylo soubojem Německa se Španělskem. O výsledku a vítězství Španělska rozhodla 33. minuta, kdy Torres přesrintoval hrdinu semifinále Philippa Lahma a přehodil vyběhnuvšího brankáře Lehmana. Bylo to snad poprvé, co všechna utkání byla již dopředu vyprodána a závěrečný zápas ve Vídni sledovalo 51428 diváků.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Toto číslo na internetu v PDF
www.13.satellite1-416.com
www.13.zpravy.ca

Předchozí číslo v PDF
www.12.satellite1-416.com
www.12.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

Jágr se rozloučil s NHL Zanechal za sebou jedinečnou stopu

Praha - iDNES.cz/bra-Ne o Stanley Cup, ale o Gagarinův pohár bude v příští sezoně bojovat Jaromír Jágr. S New Yorkem Rangers se nejlepší hokejista české historie nedohodl na nové smlouvě, nabídky ostatních týmů ho až tolik nezajímaly a vydal se tedy do ruského Omsku, kde už působil při výluce NHL v sezoně 2004-05. Po osmnácti letech zamával soutěži, která z něj udělala superhvězdu.

O tom, že už nebude oblékat dres Rangers, bylo rozhodnuto prakticky v květnu, kdy byl newyorský tým vyrazen z play-off. Obě strany sice hovořily o zájmu pokračovat ve spolupráci, ale kdo uměl počítat, tomu bylo jasné, že ze strany klubu jde spíše o zdvořilostní fráze.

Jágr byl pro Rangers do té doby zajímavý mj. tím, že skoro polovinu gáze za něj platil předchozí zaměstnavatel Washington. To by už teď nepřicházelo v úvahu. Generální manažer Glen Sather navíc loni koupil za pořádný balík peněz útočníky Scotta Gomezze a Chrise Druryho a je logické, že na nich teď musí stavět tým. Navíc už v únoru zvýšil kontrakt

brankáři Lundqvistovi, další peníze investoval do vylepšení obranných řad (6,5 milionu dolarů ročně pro Reddena a 5 milionů na udržení Rozsivala). Jágr by se tedy musel slevit ze svých finančních požadavků.

Ale nešlo jen o peníze. Sather tři roky buďoval tým okolo Jágra. Dotáhl mu do kabiny české partáky a Rangers se třikrát v řadě dostali do play-off. Jednou vypadli v prvním kole, dvakrát ve druhém. Po předchozích hororech slušná práce. Ale pro mužstvo v tomhle složení to byl strop, přes který nebylo schopno přejít. Přišel čas zkusit to jinak. Proto končí i Martin Straka s Markem Malíkem.

Pro Jágra muselo být docela ponižující, když mu Sather od vyrazení z play-off dával najevo, že zase tak moc o něj nestojí. Pár týdnů se nejednalo, pak přišly na řadu sporadické telefonáty s agentem. Tento týden Jágr sice odletěl do Ameriky - ale vyšlo by nastejno, kdyby zůstal doma. Rangers řešili jiné priority, nabídky ostatních týmů mu zase nepřišly zajímavé.

Třeba Edmonton by Jágra jistě dokázal skvěle zaplatit, údajně nabízel 8 milionů

dolarů. Ale k čemu by mu to bylo? Stěhoval se do Západní konference, do mužstva, které skoro nejvíce cestuje a nemá moc velké ambice, do města, kde panuje neviditelná zima... A navíc pouze na rok. Byl by jen kratochvílí nového majitele Katze, jenž převzal klub a chtěl si pořídit další drahou hračku v podobě velké hvězdy.

Po osmnácti letech se tedy Jágr loučí se zámořím. Trochu s rozpaky. Bez potlesku tribun, bez kolečka pro diváky na rozloučenou, bez toho, aby si poslední zápas náležitě užil. A o pár let dříve, než si sám přál. To nic nemění na tom, že mu v historii NHL zůstane vyhrazeno jedinečné místo.

Žádný Evropan tam nezanechal tak výraznou stopu. Pětkrát vyhrál kanadské bodování, získal Hart Trophy jako nejužitečnější hráč soutěže, dvakrát slavil Stanley Cup, drží dvanáct rekordů. S 1599 body je devátý neproduktivnější hráč historie, mezi střelci mu s 646 góly patří dvanáctá příčka. Kdyby nemusel půldruhé sezony vynechat kvůli výlukám soutěže, mohl se jednou stát v počtu bodů historickou dvojkou za Wayneem Gretzkým...

Co Jágrův odchod do Omsku znamená pro český hokej? Rozhodně ústup ze slávy, čtyři týdny po Dominiku Haškovi se loučí s NHL další legenda. Český hokej pomalu začíná vyklízet své pozice v elitní soutěži. Do Evropy se vrací i Ručinský, Výborný, Vašíček, Rachůnek, zřejmě Straka. Před rokem odešli Čajánek a Nedvěd. Na nejlepší léta jen vzpomínají Eliáš s Hejdukem, ke konci se pomalu chýlí Holíkova kariéra... Jedna skvělá generace je na odchodu. Za ní narostla citelná meze.

Naopak NHL se s Jágrovým odchodem vyrovná celkem lehce. Český útočník je sice největší hvězdou, která se nechala zlákat do nově založené Kontinentální ligy, ale další elitní hráči jej následovat nebudou. NHL je stále jen jedna, a když dolar klesne ještě hlouběji. Ostatně i pro Jágra byl Omsk až druhou variantou. NHL letos prožila nejlepší play-off za poslední roky, při finále Detroit-Pittsburgh stoupala televizní sledovanost, byl k vidění skvělý hokej, rostou jí nové hvězdy.

Ruské kluby tedy mohou chrastit penězi, jak chtějí, ale na zámořské straně zůstává prestiž a tradice. Vyhrát Stanley Cup a být zapsán na stejném poháru, který vyhráli Orr, Gretzky nebo Howe - to je pocta k nezaplacení. Proto i nadále budou do Ruska odcházet převážně domácí hokejisté, kteří v NHL příliš neuspěli, nebo hráči druhého či třetího sledu. Jágr zůstane výjimkou. Rok 1972, kdy přichod Bobbyho Hulla přivábil do konkurenční WHA i další skvělé borce, se opakovat nebude.

A jeden paradox na závěr: I když dal Jágr v ale zámořském hokeji, zřejmě se tím zvýšila šance, že se v Kanadě ještě jednou ukáže. Ne v NHL, ale na olympijském turnaji ve Vancouveru 2010. Tedy už za půldruhého roku. K národnímu týmu přišel jako trenér Vladimír Růžička, s nímž si Jágr rozumí. A v Rusku bude mít přeci jen o něco méně náročný program než v zámořím. To jsou dva dost zásadní důvody, aby se fanoušci mohli těšit na jeho reprezentační comeback. "Možná se uvidíme ve Vancouveru 2010," řekl včera Jágr i na rozloučenou reportérovi agentury Canadian Press.

Nejmenší liga na světě

Zřejmě nepřekonatelného rekordu s nejmenší ligou na světě se podařilo dosáhnout v hokeji v bývalé Německé demokratické republice. Tamní liga se skládala z dvou klubů, Dynamo Berlin a Dynamo Weisswasser. Obě mužstva spolu sehrála deset zápasů a vítěz se stal mistrem NDR. Z těchto dvou mužstev se pak složil reprezentační tým. Takže každý druhý hokejista byl reprezentantem.

Takovou minisoutěž připomíná kanadský Nutrilite Championship, kterého se zúčastní tři mužstva: Toronto FC, Vancouver Whitecaps a Montreal Impact. Zatímco Toronto hraje prestižní MSL, dva zbývající týmy patří do první divize v United Soccer Leagues. Doposud se dávala mužstva z MSL spatra na konkurenční větší, ale chudší USL a pokud hráli v této soutěži ještě torontští Lynx, pohybovala se průměrná návštěva na utkání kolem dvou až třech tisíc. Lynx hráli v poslední době své zápasy v předměstí Toronta v Etobicoke na Centennial Stadionu a média se k nim chovala poněkud macešsky. Ke změně došlo v loňském roce, kdy nově vzniklý tým Toronto FC byl přijat do třináctičlenné MLS.

Soutěž má typický severoamerický charakter. Nikdo nesestupuje a liga je rozdělena na dvě konference. A aby to nebylo jednoduché, tak ve Východní konferenci hraje sedm týmů, zatímco v Západní pouze šest. Přestože v loňském roce Toronto skončilo na posledním místě, jednalo se o úspěšnou sezonu. Toronto dostalo darem nový pouze fotbalový stadion, na kterém se hrálo i finále MS do dvaceti let. Jako památka na tento zápas je v tiskovém středisku stadionu obrovská digitální fotografie českého brankáře Petra a další momenty z utkání Argentina-Česká republika. Před začátkem loňské sezóny bylo prodáno čtrnáct tisíc permanentek a téměř všechna utkání byla vyprodána.

Letos si FC počínali již mazáčky a doma ještě v MLS neprohráli. Venku však torontští nehrají dobře a tak jsou ve středu tabulky.

Kanada chce být však zastoupena také v mezinárodních klubových soutěžích. Dlouhou dobu se hrál pouze Pohár mistrů evropských zemí a jihoamerický Pohár osvoboditelů a vítězové se pak utkali ve Světovém poháru. Jenže o slovo se začala hlásit i Afrika a Asie. Své zastoupení chce i CONCACAF, to jest země Střední a Severní Ameriky. A tak vznikla kanadská Nutrilite liga. Kanadský šampion se tedy utká 27. srpna a 2. září s nikaragujským mistrem o místo v prestižní CONCACAF lize.

V kanadském mistrovství favorizované Toronto podle očekávání vyhrálo v Montrealu 1:0 a zdálo se, že má vše pod kontrolou. Ačkoliv v USL Montreal nevstřífěl Vancouveru ani branku, v kanadském mistrovství si to vynahradil a dvakrát vyhrál 2:0. To by nemělo torontské FC nijak vážně za jeho cestou do Mezinárodního fotbalu ohrozit, jenže ani přes drtivou převahu v druhém poločase si nedokázali torontští fotbalisté poradit s vynikajícím vancouverským brankářem Nollm a po zbytečném faulu Jima Brennana třiatřicetiletý Martin Nash překonal z penalty torontského brankáře Grega Suttona. Pro nezasevěné jen dodám, že všichni tři oblékají kanadský reprezentační dres.

Tak po čtyřech zápasech má kanadská Nutrilite za sebou dvě třetiny mistrovství a nikde není napsáno, že na mezinárodní scéně budou Kanadu zastupovat právě torontští FC z MLS. Přestože kanadská liga je asi nejmenší na světě, málokde se letí k ligovému zápasu přes tři časová pásma 4000 km a pokud bychom chtěli nazvat zápas dvou sousedů Montrealu a Toronta jako derby, tak je to dál než přes celou Českou republiku. Takže v nejmenší lize na světě jednotliví účastníci urazí ke dvěma utkáním na cizím hřišti větší vzdálenost než kterýkoliv český tým v třicetikorolovém maratónu v Gambrius lize. S průměrnou vzdáleností 2250 km k jednomu ligovému utkání venku je to pro změnu asi největší liga na světě.

Aleš Březina-Toronto